

V práci jsem analyzoval právní úpravu jedním z prostředků teorie práva. Na mnoha místech se ukázalo, že úprava vede k nejednoznačným závěrům, a to i u velmi závažných institutů. Z obchodního zákoníku je obtížné určit, co znamená členství, přesto podle občanského zákoníku jeho zánikem zaniká nájem družstevního bytu. To není dobrá situace, alespoň ne pro občana. Těm, kteří by se pokoušeli o nápravu, doporučuji místo kvapných intuitivních novelizací záplatovaných výkladem využít propracované a osvědčené prostředky systémového inženýrství. Pokud náhodou půjde o věc, která může být předmětem mezinárodní arbitráže, může se takové úsilí i vyplatit.

Zabýval jsem se především povinnostmi, tedy omezením práv. Nadále mám za to, že družstva nemohou svým členům povinnosti ukládat. A to ani ve stanovách, tím méně pak jejich jednotlivé orgány. Komu připadá divné, že kterýkoliv orgán státu nemůže ukládat jakékoliv povinnosti ?

Umožní-li zákon jakékoliv omezení práv jednotlivce, je vždy otázka, kdo toho využije. Někomu se bude zdát, že vidím věci černě. Když se ukázalo, že Bytové družstvo Praha 2 přišlo o svůj nejlukrativnější dům, ptali se mě někteří, jak jsem to mohl předvídat. Tady je jedna z odpovědí na podobné otázky.

Právní úprava občanského sdružování - problém ie